

ЗАКОН

О ЗАШТИТИ ЗЕМЉИШТА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређује се заштита земљишта, систематско праћење стања и квалитета земљишта, мере санације, ремедијације, рекултивације, инспекцијски надзор и друга питања од значаја за заштиту и очување земљишта као природног ресурса од националног интереса.

Примена закона

Члан 2.

Одредбе овог закона примењују се на земљиште као природни ресурс, без обзира на облик својине, његову намену и коришћење.

Циљ закона

Члан 3.

Циљ овог закона је да се очувају површине и функције земљишта као природног ресурса и да се спрече или отклоне штетне промене у земљишту које могу да настану као последица:

- 1) неконтролисане промене намене, управљања и коришћења земљишта;
- 2) непланске урбанизације, односно изградње и развоја инфраструктуре;
- 3) непримерене пољопривредне и шумске производње (неадекватне и неконтролисане агротехничке и мелиоративне мере, крчење шума и др);
- 4) смањења садржаја органске материје у земљишту;
- 5) закисељавања (ацидификација), заслањивања (салинизација) и алкализације земљишта;
- 6) сабијања земљишта, ерозионих процеса, клизишта и одрона;
- 7) пожара и хемијских удеса;
- 8) загађења (насталог управљањем отпадом, испуштањем отпадних вода, емисијама из тачкастих и дифузних извора, хемијског загађења и др);
- 9) експлоатације минералних и органских сировина;
- 10) недозвољених археолошких ископавања и истраживања и др.

Значење израза

Члан 4.

Изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

- 1) активност која утиче на земљиште јесте сваки привремени, повремени или стални захват којим се мења или се може променити стање и услови на некој локацији;

2) граничне вредности јесу вредности загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту које могу бити:

(1) гранична минимална вредност јесте вредност загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту која се базира на њиховом природном садржају и представља вредност за незагађено земљиште, при чему није или је минимално нарушена еколошка равнотежа;

(2) гранична максимална вредност јесте вредност загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту чије прекорачење указује на ниво контаминације који нарушава еколошку равнотежу, намеће додатна испитивања тог земљишта као и ограничења у начину управљања;

3) деградација земљишта јесте процес нарушавања квалитета и функција земљишта који настаје природним путем или људском активношћу или је последица непредузимања мера за спречавање штетних последица;

4) добра стручна пракса представља примену научних, техничких и биотехничких мера и/или мера управљања и коришћења земљишта у циљу очувања и унапређивања квалитета земљишта;

5) државна мрежа представља просторно позиционирана мерна места узорковања земљишта за потребе државног мониторинга;

6) еколошка функција земљишта је функција земљишта у одржавању еколошке равнотеже и биогеохемијског циклуса кружења материје и енергије у оквиру екосистема;

7) ерозија је процес разарања и одношења земљишта која настаје као последица деловања природних појава и антропогених фактора;

8) загађење земљишта је процес одлагања и уношења опасних и штетних материја на површину земљишта и у земљиште узроковано људском активношћу или природним процесима;

9) загађено земљиште јесте земљиште у коме су установљене концентрације опасних и штетних материја које су изнад граничних вредности;

10) загађујуће материје у земљишту јесу супстанце чије присуство негативно утиче или може да утиче на састав, особине и квалитет земљишта;

11) заштита земљишта представља скуп мера и поступака који се примењују приликом планирања, уређења, коришћења земљишта и заштите од загађења и деградације, са циљем очувања и обезбеђења свих његових функција;

12) земљиште јесте површински слој Земљине коре који учествује у кружењу материје и енергије;

13) индикатори квалитета земљишта јесу показатељи стања и степена промена у земљишту узрокованих природним и антропогеним утицајима;

14) катастар контаминираних локација јесте скуп релевантних података о угроженим, загађеним и деградираним земљиштима;

15) локална мрежа представља просторно позиционирана мерна места узорковања земљишта за потребе мониторинга аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе;

16) регистар загађивача јесте скуп систематизованих информација и података о загађивачима земљишта са подацима о њиховој локацији, производним процесима и карактеристикама;

17) квалитет земљишта јесте капацитет одређеног типа земљишта да оствари еколошке, производне и друштвене функције унутар граница екосистема;

18) корисник земљишта јесте власник или закупца земљишта, односно правно или физичко лице које обавља активности на површини земљишта или у земљишту;

19) мерно место је локација на којој се врши узорковање земљишта;

20) мониторинг земљишта јесте планско, континуирано и систематско праћење стања и промена квалитета земљишта у функцији планирања, управљања, начина коришћења и заштите;

21) параметри мониторинга земљишта јесу показатељи морфолошких, хемијских, физичких и биолошких особина земљишта;

22) потенцијално загађена земљишта јесу земљишта код којих постоји претпоставка о могућем загађењу;

23) рекултивација представља скуп мера и активности за поновно формирање земљишног слоја и успостављање биљних заједница на загађеним и деградираним површинама;

24) ремедијација је скуп мера и поступака за потребе санације земљишта са циљем побољшања квалитета земљишта до нивоа који је безбедан за коришћење и у складу са наменом;

25) ремедијационе вредности јесу вредности загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту, при чијем је прекорачењу дошло до нарушавања нивоа који је безбедан за коришћење;

26) управљање земљиштем представља скуп мера и активности које се остварују планирањем очувања квалитета и еколошких функција земљишта у складу са условима, наменом, коришћењем и мерама заштите земљишта и животне средине;

27) санација представља скуп мера и активности за заустављање загађења и даље деградације земљишта и животне средине до нивоа безбедног за коришћење, у складу са-наменом;

28) тип земљишта је основна систематска категорија земљишта у класификационом систему која се карактерише одређеним педогенетским процесима, морфолошким, физичким, хемијским и биолошким својствима.

Начела заштите земљишта

Члан 5.

Заштита земљишта се заснива на примени следећих начела:

1) „очувања природне вредности земљишта” подразумева да се земљиште користи под условима и на начин којим се обезбеђује очување његових природних вредности у складу са овим и другим законима;

2) „интегралности заштите земљишта” подразумева да Република Србија (у даљем тексту: Република), органи аутономне покрајине и органи јединице локалне самоуправе обезбеђују интеграцију заштите земљишта у све секторске политике спровођењем међусобно усаглашених планова и програма и применом прописа кроз систем дозвола, стандарда и норматива, финансирањем и другим мерама заштите земљишта;

3) „загађивач плаћа” подразумева да свако ко својим активностима проузрокује загађење земљишта плаћа накнаду у складу са законом и сноси

трошкове мера за спречавање и смањивање загађивања, трошкове отклањања ризика по земљиште и трошкове поступака отклањања штете нанете земљишту;

4) „корисник плаћа” подразумева обавезу корисника земљишта да плати накнаду за његово коришћење у складу са законом и да у случају потребе сноси трошкове санације, односно ремедијације и рекултивације;

5) „супсидијарне одговорности” представља системски постављене обавезе заштите земљишта у односу на хијерархију државних органа, који у оквирима својих финансијских могућности, отклањају последице оштећења, загађивања земљишта и штете у случајевима када је загађивач непознат, као и када штета настане услед загађивања земљишта из извора изван Републике;

6) „информисања и учешћа јавности” подразумева право заинтересоване јавности да буде обавештена о стању земљишта и да учествује у поступку доношења одлука од ширег друштвеног значаја;

7) „заштите права на очување природних вредности земљишта” је законско право на коришћење земљишта на начин којим се обезбеђује очување његових природних вредности, а које грађани, групе грађана или њихова удружења, професионалне или друге организације остварују у складу са овим и другим законима.

Субјекти заштите земљишта

Члан 6.

Заштиту земљишта у оквиру својих овлашћења и обавеза обезбеђују Република, аутономна покрајина, јединица локалне самоуправе, правна лица, предузетници, односно власници и корисници земљишта који у обављању активности угрожавају, деградирају или загађују земљиште.

У остваривању система заштите земљишта субјекти заштите из става 1. овог члана су одговорни за сваку активност којом се нарушава или може да се наруши природно стање и квалитет земљишта и за непредузимање мера заштите у складу са овим и другим законима.

Члан 7.

Привредна друштва, друга правна лица и предузетници који у обављању делатности утичу или могу утицати на квалитет земљишта дужни су да обезбеде техничке мере за спречавање испуштања загађујућих, штетних и опасних материја у земљиште, планирају трошкове заштите земљишта од загађивања и деградације у оквиру инвестиционих и производних трошкова, прате утицај своје делатности на квалитет земљишта, обезбеде друге мере заштите у складу са овим законом и другим законима.

Послове заштите земљишта корисника Министарства одбране и Војске Србије обављаће надлежни војни органи у складу са одредбама овог закона.

II. ПРЕВЕНТИВНЕ МЕРЕ ЗАШТИТЕ ЗЕМЉИШТА

Члан 8.

Превентивне мере заштите земљишта обухватају планирање и интегрисање заштите земљишта у секторске политике и планове, утврђивање испуњености услова заштите земљишта, доношење планских и програмских докумената за заштиту земљишта.

Уређење простора и коришћење земљишта

Члан 9.

Спречавање деградације земљишта постиже се планирањем, уређењем простора, коришћењем природних ресурса и добара у складу са просторним, урбанистичким и другим планским документима (у даљем тексту: планска документа), који се доносе у складу са посебним законима.

Мере и услови заштите земљишта, ради одрживог коришћења земљишта су саставни део планских докумената.

Министарство надлежно за послове заштите животне средине (у даљем тексту: Министарство), надлежни орган аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе учествују у поступку припреме и доношења планских докумената, на начин одређен законом.

Промена намене земљишта

Члан 10.

Земљиште се користи према намени одређеној у планским документима.

Када се планским документом мења намена земљишта, орган надлежан за доношење планског документа, дужан је да у поступку одлучивања поседује сагласност Министарства.

Сагласност из става 2. овог члана, Министарство даје на захтев надлежног органа, по прибављеном мишљењу од стручних и научних организација о постојећем фактичком стању земљишта и процени могућности промене намене земљишта, а на основу података из информационог система за земљиште.

Услови и мере заштите земљишта

Члан 11.

Власник или корисник земљишта или постројења чија делатност, односно активност може да буде узрок загађења и деградације земљишта, дужан је да пре почетка обављања активности изврши испитивање квалитета земљишта у складу са овим законом.

У поступку процене утицаја пројеката на животну средину, који могу имати значајан утицај на животну средину, предвиђају се могући штетни ефекти на земљиште и утврђују услови и мере заштите земљишта.

Услови за рад постројења и активности за која се издаје интегрисана дозвола садрже мере заштите земљишта у складу са овим законом и законом којим се уређује интегрисано спречавање и контрола загађивања животне средине.

III. ЗАШТИТА ЗЕМЉИШТА

Члан 12.

Заштита земљишта се обезбеђује и остварује спровођењем стратешких, планских и докумената за заштиту земљишта.

Заштита земљишта се остварује спровођењем мера и активности у поступцима планирања, управљања, коришћења, мониторинга и заштите од загађења и деградације земљишта ради очувања његових природних особина и функција.

Члан 13.

Заштита земљишта се спроводи на основу одредаба овог закона, усвојених међународних уговора, прописаним мерама и активностима, а нарочито:

- 1) систематским праћењем стања и квалитета земљишта у циљу очувања морфолошких, физичких, хемијских и биолошких особина;
- 2) праћењем индикатора стања и ризика од деградације земљишта;
- 3) праћењем, предвиђањем и спречавањем активности које би могле да буду или јесу узрок штетних промена земљишта;
- 4) планирањем и интегрисањем мера заштите земљишта у секторске политике и планове;
- 5) утврђивањем права, обавеза и одговорности власника, односно корисника земљишта;
- 6) праћењем утицаја површинских и подземних вода на земљиште;
- 7) контролом, ограничавањем и спречавањем уношења загађујућих, опасних и штетних материја у или на земљиште;
- 8) применом поступака санације, ремедијације и рекултивације земљишта;
- 9) вршењем инспекцијског надзора и
- 10) другим надзором над радом субјеката заштите земљишта.

Документа за заштиту земљишта

Члан 14.

У циљу заштите земљишта на територији Републике, доносе се следећа документа за заштиту земљишта:

- 1) План заштите земљишта;
- 2) Годишњи програм заштите земљишта и
- 3) Програм мониторинга земљишта.

План заштите земљишта

Члан 15.

План заштите земљишта на предлог Министарства доноси Влада за период од седам година, а садржи нарочито:

- 1) оцену постојећег стања;
- 2) циљеве за остваривање заштите земљишта;
- 3) смернице за заштиту земљишта од загађивања и деградације;
- 4) мере заштите земљишта;
- 5) мере за побољшање квалитета земљишта;
- 6) активности за остваривање мера заштите и мера побољшања квалитета земљишта;
- 7) субјекте одговорне за спровођење мера и активности;
- 8) средства потребна за реализацију плана и начин њиховог обезбеђивања и коришћења.

Годишњи програм заштите земљишта

Члан 16.

План заштите земљишта, спроводи се Годишњим програмом заштите земљишта (у даљем тексту: Годишњи програм).

Годишњи програм доноси јединица локалне самоуправе, по претходно прибављеној сагласности Министарства, а на територији аутономне покрајине, органа надлежног за послове заштите животне средине.

Годишњи програм доставља се надлежном органу из става 2. овог члана, најкасније до 30. новембра текуће године за наредну годину.

Годишњи програм јавно се објављује.

Годишњи програм садржи мере заштите и мере за побољшање квалитета земљишта, активности и рокове за њихово спровођење, средства потребна за спровођење програма и начин њиховог обезбеђивања и коришћења и друге податке и документацију.

Спровођење Годишњег програма врши се преко правних и физичких лица изабраних у складу са законом.

Министар надлежан за послове заштите животне средине (у даљем тексту: Министар) ближе прописује садржину Годишњег програма.

Извештавање о спровођењу Годишњег програма

Члан 17.

Јединице локалне самоуправе дужне су да поднесу Министарству, а на територији аутономне покрајине органу надлежном за послове заштите животне средине, Извештај о спровођењу мера и активности утврђених у Годишњем програму, најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

Министар ближе прописује садржину извештаја из става 1. овог члана.

Мере заштите земљишта

Члан 18.

Мере заштите земљишта обухватају забрану, односно ограничење обављања активности у циљу спречавања:

- 1) непланске и/или неконтролисане промене намене пољопривредног земљишта;
- 2) претварања шумског у пољопривредно земљиште;
- 3) испуштања и одлагања опасних и штетних материја и отпадних вода на површину земљишта и у земљиште;
- 4) начина обраде земљишта који није у складу са конфигурацијом терена и рељефом;
- 5) негативне промене структуре земљишта;
- 6) смањења биолошке активности земљишта;
- 7) сабијања земљишта;
- 8) прекорачења оптималног броја грла стоке у складу са природним одликама локалитета;
- 9) ерозије земљишта;

10) смањења нивоа органских материја у земљишту у односу на ниво природног садржаја;

11) неадекватног коришћења минералних и органских ђубрива;

12) неадекватне примене средстава за заштиту биља и других препарата;

13) неадекватног коришћења и уређења пољопривредног земљишта;

14) непланске и неконтролисане сече шума;

15) садње дрвећа која не одговара станишту;

16) неконтролисане и/или непланске експлоатације минералних и органских сировина;

17) недозвољених археолошких ископавања и истраживања.

Граничне вредности

Члан 19.

Забрањено је испуштање и одлагање загађујућих, штетних и опасних материја и отпадних вода на површину земљишта и у земљиште.

Особине земљишта могу да се мењају само у циљу побољшања квалитета у складу са његовом наменом.

У циљу заштите квалитета земљишта и животне средине Влада, на предлог Министарства, утврђује граничне вредности загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту.

Потенцијално загађено земљиште

Члан 20.

Уколико постоји сумња о загађености земљишта Министарство, преко инспектора за заштиту животне средине (у даљем тексту: инспектор), налаже обавезу испитивања нивоа загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту, ограничава или забрањује поједине или све активности које се обављају на земљишту или у његовој непосредној околини и налаже мере за отклањање и заустављање загађења.

Мере, забране или ограничења активности из става 1. овог члана трају док се не отклоне узроци уколико се утврди загађење.

Трошкове поступака, односно отклањања узрока загађења земљишта сноси субјекти који обављају активности из става 1. овог члана.

Хитне мере

Члан 21.

У случају акцидента у коме је дошло до загађења земљишта Министарство, преко инспектора, налаже хитне мере, и то: обавезу хитног испитивања загађујућих, опасних и штетних материја у земљишту; забрањује активности којима се могу изазвати даља загађења земљишта и налаже мере за заустављање загађења и отклањање штете или претеће опасности од штете у животној средини.

Лица на која се односи налог, наредба, односно забрана из става 1. овог члана, укључујући и органе јединице локалне самоуправе, дужна су да одмах поступе у складу са донетим актом.

Средства потребна за реализацију хитних мера обезбеђује лице које је проузроковало загађење или оштећење земљишта (у даљем тексту: одговорно лице).

У случају да је одговорно лице непознато, недоступно или не поступи по налогу инспектора, хитне мере спроводи јединица локалне самоуправе и/или аутономна покрајина, односно Република, у складу са буџетом.

Лице за које се утврди да је одговорно за акцидент дужно је да средства у висини трошкова утрошених за реализацију хитних мера уплати на рачун буџета јединице локалне самоуправе, аутономне покрајине или Републике.

Санација, ремедијација и рекултивација

Члан 22.

У циљу санације, односно побољшања стања загађеног и деградираног земљишта до нивоа безбедног за коришћење у складу с наменом, спроводе се одговарајуће мере и активности, односно ремедијација и/или рекултивација земљишта.

Ремедијација земљишта се спроводи у случајевима када загађење земљишта на одређеној локацији превазилази концентрације загађујућих, опасних и штетних материја прописаних ремедијационих вредности.

Рекултивација земљишта се спроводи на загађеним и деградираним површинама ради поновног формирања земљишног слоја и успостављања биљних заједница на површинама на којима је вршена експлоатација минералних сировина, неуспело пошумљавање, као и у случају елементарних непогода, пожара и других антропогених утицаја.

Члан 23.

Одговорно лице дужно је да изврши ремедијацију, односно рекултивацију земљишта под условима прописаним овим законом, осим у случају земљишта на којем се врши експлоатација минералних сировина када се иста изводи према посебним прописима из области рударства.

Члан 24.

Извођење радова на ремедијацији и рекултивацији врши се према одобреном пројекту.

На пројекте ремедијације и рекултивације земљишта сагласност даје Министарство.

Пројекат ремедијације и пројекат рекултивације може да израђује привредно друштво, односно предузеће, односно друго правно лице које испуњава услове за послове пројектовања у области заштите земљишта.

Министар прописује садржину пројеката ремедијације и рекултивације.

Члан 25.

Средства потребна за реализацију пројекта ремедијације и пројекта рекултивације обезбеђује одговорно лице.

У случају да је одговорно лице непознато, недоступно или не поступи по налогу инспектора, пројекат спроводи јединица локалне самоуправе и/или аутономна покрајина, односно Република у складу са буџетом преко овлашћеног правног лица које испуњава услове за вршење послова ремедијације и рекултивације.

Лице за које се утврди да је одговорно за реализацију пројекта ремедијације и пројекта рекултивације дужно је да средства у висини трошкова утрошених за реализацију ових мера уплати на рачун буџета јединице локалне самоуправе, аутономне покрајине или Републике.

Члан 26.

Извештај о обављеној ремедијацији и рекултивацији земљишта инвеститор доставља Министарству најкасније у року од 30 дана од дана завршетка пројекта.

Извештај из става 1. овог члана садржи нарочито:

- 1) податке о стању земљишта пре спровођења ремедијације или рекултивације;
- 2) листу метода и стандарде који су коришћени приликом спровођења ремедијације или рекултивације;
- 3) листу материјала који су коришћени у циљу остваривања ремедијације или рекултивације;
- 4) податке о стању земљишта након обављене ремедијације или рекултивације;
- 5) процену успешности предузетих мера;
- 6) предлог мера за одржавање постигнутог стања земљишта;
- 7) податке о регистрацији и надлежности извођача радова на санацији и ремедијацији и аутора извештаја.

Санациони план

Члан 27.

Санациони план се доноси када загађење, односно деградација земљишта на одређеном локалитету у већој мери угрожава капацитет животне средине и здравље становништва, односно када постоји ризик од трајног нарушавања животне средине и здравља становништва, а уобичајене и предузете мере нису довољне.

Санациони план садржи нарочито стање, мере, процену утицаја на здравље људи, носиоце, начин, динамику и средства за реализацију плана.

Влада доноси санациони план када:

- 1) ниво и обим деградације превазилази санационе могућности аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе;
- 2) одговорни субјект није познат или је недоступан или не предузима наложене мере;
- 3) загађеност земљишта угрожава подручје од изузетног значаја за Републику;
- 4) је потребно да се предузму хитне и интервентне мере у ванредним ситуацијама и др.

Предлог плана из става 3. овог члана припрема Министарство у сарадњи са министарствима надлежним за одговарајућу област.

Локални санациони план доноси надлежни орган јединице локалне самоуправе у складу са Годишњим програмом.

IV. ПРОГРАМ СИСТЕМАТСКОГ ПРАЋЕЊА СТАЊА И КВАЛИТЕТА ЗЕМЉИШТА

Члан 28.

Република, аутономна покрајина и јединице локалне самоуправе, у оквиру својих надлежности утврђених законом, обезбеђују систематско праћење стања и квалитета земљишта (у даљем тексту: мониторинг земљишта) и одржавање базе података о стању и квалитету земљишта, у складу са Програмом мониторинга земљишта.

Влада утврђује садржину Програма мониторинга земљишта, методологију за систематско праћење квалитета и стања земљишта, критеријуме за одређивање броја и распореда мерних места, листу параметара за одређени тип земљишта, листу метода и стандарда који се користе за узорковање земљишта, анализу узорака и обраду података, обим и учесталост мерења, индикаторе за оцену ризика од деградације земљишта, рокове и начин достављања података.

Државна и локална мрежа мониторинга

Члан 29.

За потребе мониторинга земљишта успоставља се државна и локална мрежа.

Влада, на предлог Министарства, доноси Програм мониторинга земљишта на нивоу државне мреже (државни мониторинг) за период од две године који се финансира средствима буџета Републике.

Надлежни орган аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе доноси Програм мониторинга земљишта на нивоу локалне мреже, а који мора бити усклађен са Програмом мониторинга земљишта на нивоу државне мреже.

Министарство даје сагласност на Програм мониторинга којим се успоставља локална мрежа из става 3. овог члана.

Средства за реализацију Програма мониторинга земљишта на нивоу локалне мреже обезбеђују се из буџета аутономне покрајине и буџета јединице локалне самоуправе.

Обавеза загађивача за обављање мониторинга

Члан 30.

Власник или корисник земљишта или постројења, чија делатност, односно активност може да буде или јесте узрок загађења и деградације земљишта, дужан је да у складу са овим законом врши мониторинг земљишта, на начин да:

- 1) прикаже податке о квалитету земљишта пре почетка и по завршетку обављања активности;
- 2) прати промене на земљишту и у земљишту на прописан начин у зони утицаја својих активности;
- 3) податке о промени на земљишту и у земљишту достави Министарству и Агенцији за заштиту животне средине (у даљем тексту: Агенција).

Узорковање земљишта и анализу параметара квалитета земљишта врши овлашћена организација у складу са овим законом.

Министар ближе прописује листу активности које могу да буду узрок загађења и деградације земљишта, поступак, садржину података, рокове и друге захтеве за мониторинг земљишта.

Овлашћена организација

Члан 31.

Мониторинг земљишта врши овлашћено правно лице по акредитованим методама и у складу са:

- 1) актом о додели акредитације од стране надлежног акредитационог тела и
- 2) решењем Министарства.

Захтев за добијање овлашћења за мониторинг земљишта правно лице подноси Министарству.

Уз захтев из става 2. овог члана прилаже се документација којом се потврђује испуњеност услова за праћење квалитета земљишта у погледу простора, кадрова, опреме, метода и стандарда за праћење квалитета земљишта у складу са овим законом и прописима донетим на основу овог закона.

Овлашћење за мониторинг земљишта може добити правно лице ако испуњава прописане услове за праћење квалитета земљишта у складу са овим законом.

Испуњеност услова за овлашћивање правног лица из става 4. овог члана за праћење квалитета земљишта утврђује Министар решењем.

Овлашћење из става 4. овог члана важи за период од четири године и може се обновити.

Овлашћење за мониторинг земљишта Министар ће одузети ако се накнадно утврди да правно лице не испуњава прописане услове или се утврди да је овлашћење издато на основу нетачних и неистинитих података.

Решење из ст. 5. и 7. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Министар ближе прописује услове које правно лице мора да испуњава, као и документацију која се подноси уз захтев за добијање овлашћења за мониторинг земљишта.

Члан 32.

Власник земљишта, закупац или корисник земљишта, дужан је да омогући овлашћеном правном лицу узимање узорака за потребе обављања мониторинга земљишта.

Уколико је корисник земљишта Министарство одбране и Војска Србије потребна је и претходна сагласност надлежног војног органа.

Извештај о мониторингу земљишта

Члан 33.

Извештај о мониторингу земљишта садржи нарочито:

- 1) број и положај мерних места;
- 2) листу анализираних параметара;
- 3) коришћене методе и стандарде;

4) процену степена угрожености земљишта на основу анализираних параметара и индикатора;

5) податке о промени намене и начину коришћења земљишта, уколико постоје;

6) податке о овлашћеном правном лицу које врши мониторинг земљишта.

Овлашћено правно лице које врши мониторинг доставља Министарству и Агенцији извештај о мониторингу државне мреже најкасније до 31. марта текуће године за претходну годину.

Надлежни орган аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе, на начин из става 2. овог члана, достављају извештај мониторинга локалне мреже.

Загађивач земљишта извештај о мониторингу доставља Министарству, на територији аутономне покрајине надлежном покрајинском органу, јединици локалне самоуправе и Агенцији најкасније до 31. марта за претходну годину.

Министар ближе прописује садржину и форму извештаја о мониторингу земљишта из става 1. овог члана.

Информациони систем Катастар контаминираних локација

Члан 34.

Информациони систем квалитета земљишта саставни је део јединственог Информационог система заштите животне средине који води Агенција у складу са законом.

Агенција је дужна да на прописан начин прикупља и уноси податке у Информациони систем квалитета земљишта.

Државни органи односно организације, органи аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе и загађивачи који у складу са овим и другим законом располажу подацима о стању и квалитету земљишта, као и о загађивачима дужни су, да благовремено и без накнаде, податке о томе достављају Министарству и Агенцији.

Катастар контаминираних локација представља скуп података о загађеним, угроженим и деградираним земљиштима и он је саставни део Информационог система квалитета земљишта.

Подаци из информационог система користе се и за израду одговарајућих тематских карата (педолошка карта, карта ерозије, карта клизишта и сл), ради сагледавања стања земљишта у Републици Србији.

Министар ближе прописује садржину и начин вођења Катастра контаминираних локација, као и врсту, садржину, обрасце, начин и рокове достављања података.

V. ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА

Информисање јавности

Члан 35.

Државни органи, органи аутономне покрајине, органи јединице локалне самоуправе и друге овлашћене организације дужни су да потпуно и објективно, обавештавају јавност о квалитету и стању земљишта и променама које могу да

представљају опасност за живот и здравље људи, биљног и животињског света у складу са овим законом и другим прописима.

Јавност има право приступа прописаним регистрима или евиденцијама које садрже информације и податке у складу са законом.

VI. ФИНАНСИРАЊЕ ЗАШТИТЕ ЗЕМЉИШТА

Члан 36.

Финансирање заштите и унапређења квалитета земљишта обезбеђује се из:

- 1) буџета Републике, аутономне покрајине и локалне самоуправе;
- 2) прихода од накнада у складу са законом;
- 3) средстава стечених на основу међународних програма и пројеката сарадње;
- 4) донација домаћих и страних правних и физичких лица;
- 5) других извора у складу са законом.

Коришћење средстава

Члан 37.

Средства из члана 36. овог закона користе се за:

- 1) мониторинг земљишта, одржавање, функционисање и развој државне и локалне мреже и разврставање према категоријама квалитета земљишта;
- 2) санацију, ремедијацију и рекултивацију загађеног односно деградираног земљишта;
- 3) примену мера заштите земљишта од ерозије;
- 4) реализацију Програма мониторинга у државној, односно локалној мрежи;
- 5) суфинансирање превентивних и интервентних мера у ванредним околностима загађивања земљишта и оспособљавање за реаговање у случају удеса;
- 6) спровођење мера за смањење утицаја загађеног земљишта на промену климе, биодиверзитет, квалитет подземних и површинских вода, ваздуха, здравље људи и сл;
- 7) извршавање обавеза преузетих међународним уговорима;
- 8) успостављање и одржавање регистра и информационог система квалитета земљишта;
- 9) реализацију планова и програма;
- 10) финансирање и/или суфинансирање стручних и научних истраживања потребних за остваривање циљева овог закона;
- 11) суфинансирање инвестиција које ће допринети битном смањењу загађивања и деградације земљишта;
- 12) финансирање и/или суфинансирање других пројеката, програма и мера у циљу заштите и побољшања квалитета земљишта;
- 13) подстицање чистијих технологија;

14) и друге намене у складу са овим законом.

VII. НАДЗОР

Надзор над радом

Члан 38.

Министарство врши надзор над радом надлежног органа аутономне покрајине, надлежног органа јединице локалне самоуправе и Агенције у вршењу послова у складу са овим законом, као и над радом овлашћених правних лица у вршењу послова мониторинга земљишта.

Инспекцијски надзор

Члан 39.

Инспекцијски надзор над применом одредаба овог закона и прописа донетих на основу овог закона врши Министарство преко инспектора, у оквиру делокруга утврђеног овим законом.

Аутономној покрајини поверава се вршење инспекцијског надзора над применом одредаба овог закона на територији аутономне покрајине.

Министарству одбране поверава се инспекцијски надзор над земљиштем које користи Министарство одбране и Војска Србије.

Права и дужности инспектора

Члан 40.

У вршењу инспекцијског надзора инспектор има права и дужност да утврђује:

1) да ли се управљање, односно одрживо коришћење и заштита земљишта, врши према стратешким документима и условима и мерама утврђеним у складу са овим законом;

2) да ли обављање делатности или активности и радњи могу изазивати загађење земљишта;

3) да ли се спроводе мере и услови заштите земљишта прописани планским документима;

4) да ли су прибављени резултати квалитета земљишта пре почетка обављања активности код пројеката за које није потребна израда студије процене утицаја на животну средину, а могу имати утицаја на земљиште;

5) да ли је донет Годишњи програм и да ли је прибављена сагласност на Годишњи програм;

6) да ли је Извештај о спровођењу Годишњег програма достављен Министарству;

7) да ли се загађујуће, штетне и опасне материје, отпадне воде или енергија испуштају у земљиште или на земљиште;

8) да ли се поступа по акту којим се налажу хитне мере;

9) да ли се санација, ремедијација и рекултивација земљишта спроводе у складу са пројектима;

10) да ли се мониторинг земљишта спроводи у складу са законом;

11) да ли је Извештај о мониторингу, израђен и достављен Министарству и Агенцији;

- 12) да ли се на прописан начин води Катастар контаминираних локација;
 13) да ли се спроводе друге прописане обавезе, мере и услови заштите земљишта.

Овлашћења инспектора

Члан 41.

У вршењу послова из члана 40. овог закона инспектор је овлашћен да:

- 1) нареди спровођење мера у циљу спречавања загађење земљишта;
- 2) нареди мере у циљу отклањање последица загађења земљишта;
- 3) нареди испитивање загађујућих, опасних и штетних материја у земљишту;
- 4) забрани обављање активности која може изазвати загађење земљишта;
- 5) нареди одговорном лицу да изради пројекат ремедијације и/или пројекат рекултивације и изврши ремедијацију и/или рекултивацију локалитета;
- 6) нареди спровођење хитних мера;
- 7) нареди извршење других прописаних радњи и активности.

Ако инспектор у вршењу инспекцијског надора утврди да пропис није примењен или је неправилно примењен, доноси решење којим се налаже отклањање утврђене неправилности и одређује рок за отклањање утврђене неправилности.

У случају предузимања изузетно хитних мера, инспектор може решење из става 2. овог члана донети и усмено и наредити његово извршење без одлагања.

Усмено решење ће се на захтев странке издати и у писаном облику најкасније у року од осам дана од дана подношења захтева странке.

Захтев за издавање писаног решења може се поднети у року од два месеца од дана доношења усменог решења.

Члан 42.

На решење инспектора из члана 41. овог закона може се изјавити жалба Министру у року од 15 дана од дана достављања решења.

Жалба на решење инспектора не одлаже извршење решења.

По жалби на првостепено решење надлежног органа аутономне покрајине у вршењу поверених послова решава Министар.

VIII. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Привредни преступи

Члан 43.

Новчаном казном од 1.500.000 до 3.000.000 динара казниће се за привредни преступ правно лице, ако:

- 1) не обезбеди техничке мере за спречавање испуштања загађујућих, штетних и опасних материја у земљиште (члан 7);
- 2) не планира трошкове заштите земљишта од загађивања и деградације у оквиру инвестиционих и производних трошкова (члан 7);

- 3) не прати утицај своје делатности на квалитет земљишта (члан 7);
- 4) испушта и/или одлаже загађујуће, штетне и опасне материје, отпадне воде и енергију на површину земљишта и у земљиште (члан 19. став 1);
- 5) не изврши ремедијацију и рекултивацију земљишта (члан 23);
- 6) врши радове на ремедијацији и рекултивацији без одобреног пројекта (члан 24);
- 7) не обезбеди средства потребна за реализацију пројекта ремедијације и пројекта рекултивације (члан 25);
- 8) не поступи у складу са чланом 30. овог закона;
- 9) врши мониторинг супротно члану 31. овог закона.

За привредни преступ из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 100.000 до 200.000 динара.

Прекршаји

Члан 44.

Новчаном казном од 500.000 до 1.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице ако:

- 1) не изврши анализу квалитета земљишта пре почетка обављања делатности (члан 11. став 1);
- 2) не поштује мере, забране и ограничења док се не отклоне узроци када се утврди загађење (члан 20. став 2);
- 3) не обезбеди средства потребна за реализацију поступка, односно отклањања узрока загађења земљишта (члан 20. став 3);
- 4) не поступи у складу са актом којим се прописују хитне мере (члан 21. ст. 1. и 2);
- 5) не достави Извештај након реализације пројекта ремедијације и рекултивације у складу са чланом 26. овог закона;
- 6) не омогући овлашћеном правном лицу узимање узорака за потребе обављања мониторинга земљишта (члан 32);
- 7) не достави Извештај о мониторингу земљишта Министарству и Агенцији у складу са чланом 33. овог закона;
- 8) не доставе Министарству и Агенцији податке о стању и квалитету земљишта као и о загађивачима у складу са чланом 34. овог закона;
- 9) не омогући инспектору обављање контроле, односно не поступи по решењу инспектора (члан 41).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у правном лицу новчаном казном од 25.000 до 50.000 динара.

Члан 45.

Новчаном казном од 250.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако:

- 1) не обезбеди техничке мере за спречавање испуштања загађујућих, штетних и опасних материја у земљиште (члан 7);
- 2) не планира трошкове заштите земљишта од загађивања и деградације у оквиру инвестиционих и производних трошкова (члан 7);

- 3) не прати утицај своје делатности на квалитет земљишта (члан 7);
- 4) не прибави резултате квалитета земљишта, пре почетка обављања делатности (члан 11. став 1);
- 5) испушта и/или одлаже загађујуће, штетне и опасне материје, отпадне воде и енергију на површину земљишта и у земљиште (члан 19. став 1);
- 6) не поштује мере забране и ограничења док се не отклоне узроци када се утврди загађење (члан 20. став 2);
- 7) не обезбеди средства потребна за реализацију поступка, односно отклањања узрока загађења земљишта (члан 20. став 3);
- 8) не поступи у складу са актом којим се прописују хитне мере (члан 21. ст. 1. и 2);
- 9) не изврши ремедијацију и рекултивацију земљишта (члан 23);
- 10) врши ремедијацију и рекултивацију без одобреног пројекта (члан 24);
- 11) не обезбеди средства потребна за реализацију пројекта ремедијације и пројекта рекултивације (члан 25);
- 12) не достави Извештај након реализације пројекта ремедијације и рекултивације у складу са чланом 26. овог закона;
- 13) не поступи у складу са чланом 30. овог закона;
- 14) врши мониторинг супротно члану 31. овог закона;
- 15) не омогући овлашћеном правном лицу узимање узорака за потребе обављања мониторинга земљишта (члан 32);
- 16) не достави Министарству и Агенцији податке о стању и квалитету земљишта као и о загађивачима у складу са чланом 34. овог закона;
- 17) не омогући инспектору обављање контроле, односно не поступи по решењу инспектора (члан 41).

Члан 46.

Новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у надлежном органу, односно у организацији која врши јавна овлашћења ако:

- 1) у поступку промене намене земљишта, не прибави сагласност у складу са чланом 10. овог закона;
- 2) не донесе и не спроводи Годишњи програм заштите земљишта на начин и у року предвиђеном чланом 16. овог закона;
- 3) не поднесе Извештај о спровођењу мера и активности утврђених у Годишњем програму заштите земљишта у складу са чланом 17. овог закона;
- 4) не поступи у складу са актом којим се прописују хитне мере (члан 21. ст. 1. и 2);
- 5) не донесе Локални санациони план у складу са чланом 27. став 5. овог закона;
- 6) не донесе Програм мониторинга земљишта и не прибави сагласност Министарства на Програм мониторинга којим се успоставља локална мрежа (члан 29. став 5);
- 7) не достави извештај мониторинга локалне мреже у складу са чланом 33. овог закона;

8) не води Информациони систем квалитета земљишта на начин прописан чланом 34. став 1. овог закона;

9) не води Катастар контаминираних локација у складу са чланом 34. ст. 4. и 5. овог закона;

10) не поступи на начин прописан чланом 35. овог закона.

Члан 47.

Новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара или казном затвора до 30 дана казниће се за прекршај физичко лице ако:

1) испушта и/или одлаже загађујуће, штетне и опасне материје, отпадне воде и енергију на површину земљишта и у земљиште (члан 19. став 1);

2) не поступи у складу са решењем инспектора из члана 20. став 1. овог закона;

3) не поштује мере забране и ограничења (члан 20. став 2);

4) не обезбеди средства потребна за реализацију поступка, односно отклањања узрока загађења земљишта мера (члан 20. став 3);

5) не поступи у складу са актом којим се прописују хитне мере (члан 21. ст. 1. и 2);

6) не изврши ремедијацију и рекултивацију земљишта (члан 23);

7) не обезбеди средства потребна за реализацију пројекта ремедијације и пројекта рекултивације (члан 25);

8) не достави Извештај након реализације пројекта ремедијације и рекултивације у складу са чланом 26. овог закона;

9) не омогући овлашћеном правном лицу узимање узорака за потребе обављања мониторинга земљишта (члан 32);

10) не омогући инспектору обављање контроле, односно не поступи по решењу инспектора (члан 41).

VIII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 48.

Подзаконски прописи који се доносе на основу овлашћења из овог закона донеће се у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 49.

План заштите земљишта биће донет у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 50.

Годишње програме заштите земљишта јединице локалне самоуправе дужне су да донесу у року од годину дана од дана доношења Плана заштите земљишта.

Члан 51.

Програм мониторинга земљишта на нивоу државне мреже, Влада ће донети у року од годину дана, од доношења акта из члана 28. став 2. овог закона.

Програм мониторинга земљишта на нивоу локалне мреже, надлежни орган аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе поднеће

Министарству на сагласност у року од шест месеци од дана доношења Програма мониторинга земљишта на нивоу државне мреже.

Члан 52.

Катастар контаминираних локација биће успостављен у року од шест месеци од дана ступања на снагу подзаконског акта из члана 34. став 6. овог закона.

Члан 53.

До доношења подзаконских аката на основу овлашћења из овог закона примењиваће се одговарајући подзаконски акти донети на основу Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09- др. закон, 72/09-др. закон и 43/11-УС).

Члан 54.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона утврђен је чланом 97. став 1. тачка 9. Устава Републике Србије, према коме Република Србија, између осталог, уређује одрживи развој, систем заштите и унапређења животне средине, заштиту и унапређење биљног и животињског света.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊА ЗАКОНА

Разлог за доношење овог закона је пре свега потреба да се питање заштите земљишта као природног ресурса уреди и да се постојеће стање унапреди, имајући у виду да у Републици Србији не постоји законска регулатива у области праћења стања и заштите земљишта као природног ресурса.

Систем заштите животне средине спроводи се усаглашавањем посебних закона којима се уређује заштита, коришћење и управљање природним ресурсима. Потреба за оптималним коришћењем природних ресурса обавезује на доношење нових прописа којима се уређује њихова заштита и коришћење, а посебно у делу који се односи на земљиште као природни ресурс.

Предлог закона представља напредак, јер на целовит начин уређује систем, планирања, управљања и коришћења земљишта, заштиту од загађења и деградације и мониторинг односно праћења стања и квалитета земљишта.

Од докумената ЕУ одређене претпоставке за заштиту земљишта су предложене Бледским протоколом о заштити земљишта, Декларацијом о заштити земљишта Радне заједнице Подунавских регија (2002. године), измењеном верзијом Европске повеље о заштити земљишта (2001. године), 6. Акционим програмом Европске уније и „Саопштењем Комисије ЕУ Већу, Европском парламенту, економском и социјалном Одбору, Одбору Регија о изради Стратегије земљишта Европске уније” (Brussels, 16.4.2002. - COM (2002) 179 final.).

Обавеза доношења Предлога закона о заштити земљишта проистиче из међународних докумената (ССП ЕУ, Агенда 21, Оквирна конвенција о УН о промени климе, Конвенција о биолошкој разноврсности, Конвенција о прекограничним ефектима индустријских удеса) чији је потписник Република Србија.

Конвенција УН о сузбијању дезертификације основни је међународни уговор о заштити земљишта коју је ратификовала Република Србија и која обавезује на уређење заштите земљишта националним прописима.

Доношењем овог закона уклонили би се најчешће присутни узроци који доводе до његовог оштећења и загађења као што су: примена застареле технологије у индустрији, низак ниво знања и свести пољопривредних произвођача о органској производњи и заштити животне средине, деградација земљишта услед експлоатације минералних сировина и изостанак ремедијације и рекултивације деградираних простора, недовољна и неадекватна ремедијација и рекултивација деградираних површина, загађење земљишта као последица пољопривредних, индустријских, рударских и саобраћајних

активности и енергетике, историјско загађење земљишта, неконтролисана промена намене земљишта, неодрживо коришћење земљишта и непостојање систематског мониторинга земљишта.

Циљ овог закона је да се успостави правни оквир за очување земљишта као природног ресурса, функција земљишта, спречавање и отклањање штетних промена које могу да настану као последица:

- 1) неконтролисане промене намене, управљања и коришћења земљишта;
- 2) непланске урбанизације, односно изградње и развоја инфраструктуре;
- 3) непримерене пољопривредне производње или неадекватног и неконтролисаног коришћења ђубрива, пестицида и других агротехничких мера, смањења органске материје у земљишту и др;
- 4) закисељавања земљишта и заслањивања земљишта;
- 5) сабијања земљишта, ерозионих процеса, клизишта и одрона;
- 6) пожара и хемијских удеса;
- 7) загађења (насталог одлагањем отпада, испуштањем отпадних вода, емисијама из тачкастих и дифузних извора, хемијског загађења и друго);
- 8) експлоатације минералних сировина и шљунка;
- 9) изостанка санације и рекултивације деградираног простора, нарочито у подручјима где су завршене активности на површинској експлоатацији минералних и енергетских сировина или депонија.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Предлог закона састоји се од девет делова: основне одредбе, превентивне мере заштите земљишта, заштита земљишта, програм систематског праћења квалитета земљишта, приступ информацијама, финансирање заштите земљишта, надзор, казнене одредбе, прелазне и завршне одредбе.

1. Основне одредбе (чл. 1-7)

У Основним одредбама Предлога закона дефинишу се предмет, примена и циљ закона, значење израза, начела и субјекти заштите земљишта.

2. Превентивне мере заштите земљишта (чл. 8-11)

Превентивне мере заштите земљишта обухватају планирање и интегрисање заштите земљишта у секторске политике и планове, утврђивање испуњености услова заштите и мере заштите земљишта, доношење планских и програмских докумената, уређење простора, начин коришћења и промену намене земљишта.

3. Заштита земљишта (чл. 12-27)

У оквиру поглавља Заштита земљишта прописани су поступци којима се обезбеђује и остварује спровођење стратешких, планских и докумената за заштиту земљишта - Просторног плана Републике Србије, Националне стратегије одрживог развоја, Националне стратегије одрживог коришћења природних ресурса и добара и докумената заштите земљишта.

Предвиђено је да се, између осталог, заштита земљишта остварује и доношењем докумената за заштиту земљишта: Плана заштите земљишта, Годишњег програма заштите земљишта и Програма мониторинга земљишта, спровођењем мера које се примењују у поступцима планирања, управљања, коришћења, промене намене и заштити од загађења и деградације земљишта ради очувања његових природних особина и функција.

Осим наведеног, предвиђено је да Влада утврђује граничне вредности загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту, прописан је начин поступања у случају да постоји сумња о загађености земљишта, односно поступање у случају акцидента када се налажу хитне мере.

Прописани су и поступци, начин спровођења и садржај пројекта рекултивације и ремедијације земљишта, доношење санационих планова и начин извештавања.

4. Програм систематског праћења квалитета земљишта (чл. 28-34)

Спровођење систематског праћења квалитета земљишта у оквиру овог закона остварује се успостављањем државне и локалне мрежа мониторинга и доношењем програма мониторинга државне и локалне мреже.

Прописују се обавезе мониторинга загађивача, испуњеност услова за овлашћивање правног лица за обављање мониторинга, садржај Извештаја о мониторингу, начин и рокови извештавања, садржина и начин вођења Катастра контаминираних локација, као дела Информационог система квалитета земљишта који води Агенција за заштиту животне средине.

Прописано је да Катастар контаминираних локација представља скуп података о загађеним земљиштима и да министар ближе прописује садржину и начин вођења Катастра контаминираних локација, као и врсту, садржину, обрасце, начин и рокове достављања података.

5. Приступ информацијама (члан 35)

У складу са начелом информисање и учешће јавности овај закон прописује да су државни органи, органи аутономне покрајине, органи јединице локалне самоуправе и друге овлашћене организације дужни да потпуно и објективно, обавештавају јавност о стању земљишта о променама које могу да представљају опасност за живот и здравље људи, биљног и животињског света у складу са овим законом и другим прописима.

Предвиђено је да јавност има право приступа прописаним регистрима или евиденцијама које садрже информације и податке у складу са законом.

6. Финансирање заштите земљишта (чл. 36. и 37)

У оквиру поглавља Финансирање заштите земљишта овог закона утврђују се извори финансирања и коришћење средстава.

Средства за финансирање заштите и унапређења квалитета земљишта обезбеђују се у буџету Републике Србије, из прихода од накнада за загађивање животне средине у складу са законом, из средстава стечених на основу

међународних програма и пројеката сарадње, донације домаћих и страних правних и физичких лица и други извори.

Прописан је и начин коришћења средства за финансирање заштите и унапређења квалитета земљишта и то за :

- 1) мониторинг земљишта, одржавање, функционисање и развој државне и локалне мреже и разврставање према категоријама квалитета земљишта;
- 2) санацију, ремедијацију и рекултивацију загађеног односно деградираног земљишта;
- 3) реализацију програма контроле квалитета земљишта у државној односној локалној мрежи;
- 4) суфинансирање превентивних и интервентних мера у ванредним околностима загађивања земљишта и оспособљавање за реаговање у случају удеса;
- 5) спровођење мера за смањење утицаја загађеног земљишта на промену климе, биодиверзитет, квалитет подземних и површинских вода, ваздуха, здравље људи сл;
- 6) извршавање обавеза преузетих међународним уговорима;
- 7) успостављање и одржавање регистра и информационог система квалитета земљишта;
- 8) реализацију плана и програма;
- 9) финансирање и/или суфинансирање стручних и научних истраживања потребних за остваривање циљева овог закона;
- 10) суфинансирање инвестиција које ће допринети битном смањењу загађивања и деградације земљишта;
- 11) финансирање и/или суфинансирање других пројеката, програма и мера у циљу заштите и побољшања квалитета земљишта;
- 12) подстицање чистијих технологија и друге намене предвиђене овим нацртом.

7. Надзор (чл. 38-42)

У делу Предлога закона којим се уређује систем надзора прописује се да министарство врши надзор над радом надлежног органа аутономне покрајине, надлежног органа јединице локалне самоуправе и Агенције у вршењу послова у складу са овим законом, као и над радом и овлашћених правних лица у вршењу послова мониторинга стања земљишта

Такође, Предлогом закона прописују се и права и дужности инспектора у вршењу инспекцијског надзора.

8. Казнене одредбе (чл. 43-47)

У овом делу Предлога закона прописане су санкције у случају кршења одредаба закона и то привредне преступе и прекршаје за правна лица, прекршаје за правна лица, предузетнике и физичка лица.

9. Прелазне и завршне одредбе (чл. 48-54)

У овом делу Предлога закона предвиђено је да ће се подзаконски прописи који се доносе на основу овлашћења из овог закона донети у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

План заштите земљишта биће донет у року од две године од дана ступања на снагу овог закона, а да су јединице локалне самоуправе дужне да донесу Годишње програме заштите земљишта у року од годину дана од дана доношења Плана заштите земљишта.

Програм мониторинга земљишта на нивоу државне мреже, Влада ће донети у року од годину дана, од доношења акта из члана 28. Став 2. овог закона.

Програм мониторинга земљишта на нивоу локалне мреже, надлежни орган аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе поднеће Министарству на сагласност у року од шест месеци од дана доношења Програма мониторинга земљишта на нивоу државне мреже.

Катастар контаминираних локација биће успостављен у року од шест месеци од дана ступања на снагу подзаконског акта из члана 34. став 6. овог закона.

Прописано је и да ће се до доношења подзаконских аката на основу овлашћења из овог закона примењивати одговарајући подзаконски акти донети на основу Закона о заштити животне средине („Службени гласник РС”, бр. 135/04, 36/09, 36/09-др.закон, 72/09-др. закон и 43/11-УС).

Такође, прописано је и да овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

V. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна додатна средства у буџету Републике Србије.

V. АНАЛИЗА ЕФЕКТА ЗАКОНА

Финансирање заштите свих сегмената животне средине је стратешки означено као једно од најзначајнијих питања у систему управљања заштитом животне средине, као и процес усаглашавања са прописима ЕУ.

Земљиште као природни ресурс Републике Србије је од посебног интереса за Републику. Будући да је земљиште необновљиви природни ресурс, овим законом се обезбеђује његово разумно коришћење и свеобухватна заштита.

Законом о заштити животне средине, као и другим прописима из области заштите животне средине, не уређује се системски и интегрално питање заштите земљишта, односно његових функција.

Подељено по секторским политикама, заштита земљишта је уређена прописима из области пољопривреде, шумарства, заштите и управљања

водама, управљања отпадом и неким другим прописима због чега земљиште није могло да буде заштићено на адекватан начин.

Доношење овог закона има за циљ да се заштита земљишта уреди на свеобухватан, системски и систематски начин.

Одређивање проблема које овај закон треба да реши

Доношење овог закона омогућава прецизније уређивање заштите земљишта доношењем подзаконских аката који из закона проистичу. Иако се питање земљишта уређује низом законских и подзаконских прописа, они су подељени у више секторских политика и немају холистички приступ у циљу заштите, коришћења и управљања земљиштем.

Стога је потребно системски уредити питање заштите земљишта, како је то уређено националним законодавствима развијених европских земаља, посебно у складу са најновијим одлукама и програмима ЕУ који се односе на заштиту земљишта у циљу очувања, трајног осигурања или поновног успостављања његових функција.

Имајући у виду одредбе Устава Републике Србије којим се, између осталог, гарантује очување природе и животне средине, заштите природних богатстава, земљишта, шума, вода, ваздуха, биљног и животињског света као и права грађана на здрав живот и здраву животну средину, доношење Предлога закона о заштити земљишту уређује питања у вези с трајним очувањем функција земљишта и одржања биолошких вредности свих типова земљишта, начина коришћења и управљања како је то уређено националним законодавствима развијених европских земаља, посебно у складу са најновијим одлукама и програмима ЕУ.

Доношењем предложеног закона уредиће се питања целовите и свеобухватне заштите земљишта ради трајног успостављања његових функције, спречавања нарушавања и промене квалитета земљишта, санирања оштећеног земљишта, (одлагалишта отпада и других оштећених површина земљишта као што су напуштене индустријске зоне, војни полигони и др), као и предузимања превентивних и санацијских мера како би се осигурале његове еколошке и техничко-индустријске и социо-економске функције. Тиме ће се осигурати еколошке функције земљишта које се односе на незаменљивост учешћа земљишта у производњи биомасе, животних намирница, обновљиве енергије и сировина, способности земљишта да је филтер, пуфер и измењивач између атмосфере, хидросфере и биосфере, као и важност земљишта у смислу да је биолошко станиште и резерва гена.

Применом овог закона смањили би се негативни ефекти који представљају највећу претњу у очувању земљишта као природног, необновљивог ресурса, од :

- 1) неконтролисана промена намене, управљања и коришћења земљишта;
- 2) непланске урбанизације, односно изградње и развоја инфраструктуре;
- 3) непримерене пољопривредне производње или неадекватног и неконтролисаног коришћења ђубрива, пестицида и других агротехничких мера, смањења органске материје у земљишту и др;
- 4) закисељавања земљишта и заслањивања земљишта;
- 5) сабијања земљишта, ерозионих процеса, клизишта и одрона;
- 6) пожара и хемијских удеса;
- 7) загађења (насталог одлагањем отпада, испуштањем отпадних вода, емисијама из тачкастих и дифузних извора, хемијског загађења и друго);
- 8) експлоатације минералних сировина и шљунка;
- 9) изостанка санације, ремедијације и рекултивације деградираног простора, нарочито у подручјима где су завршене активности на површинској експлоатацији минералних и енергетских сировина или депонија.

Један од главних механизма спровођења овог закона огледа се у законом прописаном праћењу стања и квалитета земљишта, мониторингу, који омогућава увид и образовање базе података која ће бити основни податак за израду стратегија, просторних планова и квалитетног, научно-стручног планирања у области пољопривреде, индустрије и других делатности.

Успостављањем мониторинга земљишта добили би се подаци за израду Информационог система за систематско праћење стања земљишта у Републици Србији, а применом Методологије за систематско праћење квалитета и стања земљишта у Републици Србији и усклађивањем номенклатуре основне педолошке карте са WRB класификацијом, подаци о земљишту би били компатибилни са европским и постали би део базе података европског информационог система што јесте обавеза коју је Србија као држава има.

Циљ који се законом постиже

Доношењем предложеног закона уредиће се питања свеобухватне заштите земљишта ради трајног успостављања његових функција, спречавања нарушавања и промене квалитета земљишта, санирања оштећеног земљишта, (одлагалишта отпада и других оштећених површина земљишта као што су напуштене индустријске зоне и др) и предузимања превентивних и санационих мера како би се осигурале његове еколошке, техничко-индустријске и социо-економске функције. Тиме ће се осигурати еколошке функције земљишта које се односе на незамењивост учешћа земљишта у производњи биомасе, животних намирница, обновљиве енергије и сировина, способности земљишта да је филтер, пуфер и измењивач између атмосфере, хидросфере и биосфере, као и важност земљишта у смислу да је биолошко станиште и резерва гена.

У склопу *техничко-индустријске и социо-економских функција* земљиште је физичка основа за техничке, индустријске и социо-економске структуре и њихов развој (индустријска постројења, стамбене зграде, путеви, спортско-рекреативни објекти, одлагалишта отпада и сл), представља извор многобројних сировина (глина, песак, шљунак, минерали и др), ресурс за експлоатацију воде и геогене енергије. Применом овог закона на уређен и прописан начин ће се овај ресурс користити као геогена и културна баштина и заштитити од пропадања палеонтолошких и археолошких вредности.

Доношењем предложеног закона осигураће се стручне и правне претпоставке за одговарајућу заштиту и санацију земљишта, уклањање или

смањење штетних материја из земљишта, као и спречавање негативних промена у физичким, хемијским, биолошким и другим одликама земљишта.

Да ли разматране друге могућности за решавање проблема?

Природа земљишта као необновљивог ресурса и материја којом се уређује област заштите, планирања, начина коришћења и управљања се не може уређивати парцијално и различитим секторским политикама, без постојања законског акта који би дао основ за доношење прописа којима се прецизније уређују начини и прописана правила заштите природног ресурса, тако да не постоје друге могућности за решавање наведених проблема.

Зашто је доношење закона најбоље решење проблема?

Постојање законске регулативе је једини начин да се обезбеди сигурност у систему заштите, будући да су интервенције у области санације, ремедијације и рекултивације нарушеног земљишта веома скупи поступци који би у великој мери били избегнути постојањем и поштовањем одредаба овог закона.

Холистички приступ земљишту и начин на који је Закон конципиран представља системски и систематски начин уређења ове области у свим сегментима друштва и активности.

Користећи искуства земаља које примењују националне прописе и примедбу Европске комисије да ниједан од постојећих закона нема интегрални приступ земљишту, овај закон је конципиран тако да садржи све сегменте заштите - од планирања, начина управљања и коришћења, до заштите од загађивања, деградације, санације, ремедијације и рекултивације.

Имајући у виду важност земљишта као природног необновљивог ресурса, скупе мере поправке нарушеног природног стања и квалитета и свеобухватни приступ овом медијуму, недвосмислено је, да је доношење овог закона неопходна мера и предуслов којима би се уредила и штитила ова област.

На кога ће и како утицати решења предложена у закону?

Предложена решења у овом закону обезбеђују одговорност свих субјеката у области заштите земљишта а инструмент мониторинга је новост коју овај закон прописује и обавезујућа је за све загађиваче, кориснике и власнике земљишта.

Одговорност и обавезе у односу на мере превенције и заштите потенцијалних загађивача су апострофиране, тако да се све врсте оптерећења, загађења и деградације у области пољопривреде, индустрије и осталим привредним гранама сведу на најмању меру уз сталну контролу и праћење спровођења прописаних мера превенција и заштите.

Процена квалитета земљишта, постојање базе података и увођење стручне процене приликом промене намене земљишта додатно обавезују учешћем научних и стручних институција у доношењу одлука приликом израде

просторних планова и начина коришћења земљишта с високим степеном заштите.

Предлог закона, на предложен начин, и подзаконским актима који ће из закона проистећи, детаљније прописује обавезе превенције и мера заштите у области пољопривреде, индустрије, вода, водопривреде и отпада, што ће повећати одговорност свих субјеката и степен заштите.

У домену доступности информација овај закон ће омогућити заинтересованој јавности већу могућност да ефикасније и брже дође до информација о стању и квалитету земљишта на територији Републике и да у складу с информацијама планирају активности и ускладе своје потребе.

Који су трошкови које ће примена закона изазвати грађанима и привреди, посебно малим и средњим предузећима?

Привредна друштва, друга правна лица и предузетници који у обављању делатности утичу или могу утицати на квалитет земљишта дужни су да обезбеде техничке мере за спречавање испуштања загађујућих, штетних и опасних материја у земљиште, планирају трошкове заштите земљишта од загађивања и деградације у оквиру инвестиционих и производних трошкова, прате утицај своје делатности на квалитет земљишта, обезбеде друге мере заштите у складу са овим законом и законима којима се уређује заштита животне средине.

Примена закона не ствара додатне трошкове грађанима и привреди, малим и средњим предузећима, имајући у виду начин да су наведене обавезе већ прописане законима који регулишу заштиту животне средине и другим законима.

Примена законом предложених решења у области финансирања заштите земљишта не изазива нове трошкове за грађане, привреду, за мала и средња предузећа, тако да се не могу са тог аспекта разматрати и анализирати трошкови примене овог закона.

Да ли позитивни ефекти доношења закона оправдавају трошкове његове примене?

Привредни субјекти и индивидуални произвођачи могу да планирају и организују пољопривредну и другу врсту производње у складу са информацијама о квалитету и стању земљишта у Републици Србији, а које ће им бити доступне из података о мониторингу и доступности базе података и Информационог система за земљиште који овај закон прописује.

Подаци о квалитету земљишта представљаће основни критеријум за израду просторних планова, изградњу индустријских комплекса, одабирање локација за депоније и слично.

У том смислу информације о квалитету земљишта опредељују и усмеравају активности субјеката на начин коришћења земљишта и тиме посредно утичу на смањивање финансијских улагања у обављању делатности.

Успостављањем Катастра контаминираних локација, превентивним мерама, применом добре стручне праксе и другим мерама и инструментима које овај закон прописује, превентивно се делује у области заштите земљишта

који трошкови су у сваком случају вишеструко мањи од трошкова санирања евентуалне штете.

Да ли закон стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију?

Примена овог закона стимулише појаву нових привредних субјеката у области праћења стања и квалитета земљишта, прописивањем могућности да мониторинг земљишта може да врши правно лице по акредитованим методама и у складу са законом.

Да ли су све заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове о закону?

О Нацрту закона који је припремила Радна група коју су чинили представници: Министарства пољопривреде и заштите животне средине, Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, Агенције за заштиту животне средине, Пољопривредног факултета, Шумарског факултета и Рударско-геолошког факултета Универзитета у Београду, Секретаријата за заштиту животне средине града Београда, Института за земљиште, Покрајинског секретаријата за пољопривреду, водопривреду и шумарство и Републичког геодетског завода, спроведена је јавна расправа у периоду од 17. до 23. априла 2015. године.

Учесници у јавној расправи били су представници државних органа и организација, научна и стручна јавност, као и други заинтересовани субјекти.

Радна група за израду Нацрта закона је размотрила све предлоге и примедбе који су достављени Министарству пољопривреде и заштите животне средине до 7. маја 2015. године и конструктивне предлоге који су у духу концепта закона, прихватила и уградила у текст Нацрта закона о заштити земљишта.

**ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ
ПРЕДЛОГА ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ЗЕМЉИШТА
СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ**

1. Овлашћени предлагач прописа - Влада
Обрађивач - Министарство пољопривреде и заштите животне средине

2. Назив прописа

Предлог закона о заштити земљишта
Draft Law on Soil Protection

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум), односно с одредбама Прелазног споразума о трговини и трговинским питањима између Европске заједнице, са једне стране, и Републике Србије, са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Прелазни споразум):

Предлог закона о заштити земљишта није у супротности са Споразумом о стабилизацији и придруживању

а) Одредба Споразума и Прелазног споразума које се односе на нормативну садржину прописа,

Предлог закона о заштити земљишта није у супротности са Споразумом о стабилизацији и придруживању (ССП) Наслов VIII - Политике сарадње, члан 111. – Животна средина; Наслов VI – Усклађивање прописа, примена права и правила конкуренције, члан 72. став 1.

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума и Прелазног споразума,

општи рок, Наслов VI, (члан 72.) Предлога закона није у супротности са чланом 72. став 2., а на основу Програма договореног између Европске комисије и Србије.

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,

ССП, Наслов VIII – Политике сарадње, Предлогом закона о заштити земљишта се не преузимају одредбе секундарног извора права, али је инструмент комплементаран и може бити релевантан за спровођење одређених прописа ЕУ, како је објашњено у тачки 4б.

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума и Прелазног споразума,

Предлог закона о заштити земљишта није у супротности са Споразумом о стабилизацији и придруживању.

Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније

Предлог закона о заштити земљишта није планиран Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Уговор о функционисању Европске Уније III – Политике ЕУ и унутрашње мере, Наслов XX – животна средина, члан 191. (Treaty on Functioning of the European Union Part three – Union Policies and Internal Actions, Title XX Environment *Article 191 (OJ C 115/109)*).

ЕУ није интервенисала у домену уређења стандарда квалитета земљишта и његове заштите и унапређења (неокупирано поље).

Напомена: Детаљније у одговору под тачком 5.

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Директива 2010/75/ЕУ Европског парламента и Савета од 24. новембра 2010. о индустријским емисијама (*Directive 2010/75/EU of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 on industrial emissions*).

Директива Савета 91/676/ЕЕС од 12. децембра 1991. која се односи на заштиту вода од загађивања проузрокованог нитратима из пољопривредних извора (*Council Directive 91/676/EEC of 12 December 1991 concerning the protection of waters against pollution caused by nitrates from agricultural sources*).

Директива 2004/35/ЕЗ Европског парламента и Савета од 21. априла 2004. о одговорности за животну средину у погледу спречавања и отклањања штете у животној средини (*Directive 2004/35/EC of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 on environmental liability with regard to the prevention and remedying of environmental damage*).

Напомена: Детаљније у одговору под тачком 5.

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

Директива 2010/75/ЕУ Европског парламента и Савета од 24. новембра 2010. о индустријским емисијама (*Directive 2010/75/EU of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 on industrial emissions*).

Директива Савета 91/676/ЕЕС од 12. децембра 1991. која се односи на заштиту вода од загађивања проузрокованог нитратима из пољопривредних извора (*Council Directive 91/676/EEC of 12 December 1991 concerning the protection of waters against pollution caused by nitrates from agricultural sources*).

Директива 2004/35/ЕЗ Европског парламента и Савета од 21. априла 2004. о одговорности за животну средину у погледу спречавања и отклањања штете у животној средини (*Directive 2004/35/EC of the European Parliament and of*

the Council of 21 April 2004 on environmental liability with regard to the prevention and remedying of environmental damage).

Напомена: Детаљније у одговору под тачком 5.

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

Предлог закона о заштити земљишта није у супротности са секундарним изворима права Европске уније.

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

У складу са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније, рок за потпуну транспозицију је:

Директива 2010/75/EУ Европског парламента и Савета од 24. новембра 2010. о индустријским емисијама – 2018.година

Директива Савета 91/676/ЕЕС од 12. децембра 1991. која се односи на заштиту вода од загађивања проузрокованог нитратима из пољопривредних извора– 2018.година

Директива 2004/35/EЗ Европског парламента и Савета од 21. априла 2004. о одговорности за животну средину у погледу спречавања и отклањања штете у животној средини – 2017.година

Напомена: Одредбе наведених директива се не преносе Предлогом закона. Однос између поменутих Директива и Предлога закона је објашњен у тачки 5 Изјаве.

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/EЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

Разлог за доношење Предлога закона о заштити земљишта, је пре свега потреба да се питање заштите земљишта као природног ресурса уреди и да се постојеће стање унапреди.

Међу примарним и секундарним прописима Европске уније нема прописа који се искључиво баве заштитом земљишта као природног ресурса. Овде пре све свега треба имати у виду велику разноликост у типу и саставу земљишта који је дефинисан географским положајем и привредним активностима сваке земље чланице ЕУ, где се не може униформно - једнообразно уредити питање заштите земљишта као природног ресурса, те стога свака земља чланица уређује ово питање у складу са својим географским специфичностима и карактеристикама, уважавајући опште правне норме Европске уније из области уређења земљишта.

Више прописа Европске уније садрже делове који се односе на земљиште, међутим њихова транспозиција није планирана кроз Предлог закона о заштити земљишта, већ кроз друге законе и подзаконска акта (Закон о водама, Закон о интегрисаном спречавању и контроли загађивања животне средине и др).

Решења која су предложена у Предлогу закона о земљишту су у складу (нису у супротности) са појединим директивама Европске уније којима се уређују поједини аспекти у области земљишта.

Директива 2010/75/EУ Европског парламента и Савета од 24. новембра 2010. о индустријским емисијама (Directive 2010/75/EU of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 on industrial emissions).

Предлог закона прописује мере и услове заштите земљишта, обавезу загађивача за обављање мониторинга земљишта, као и утврђивање граничних вредности загађујућих, штетних и опасних материја у земљишту, као и обавезу загађивача за обављање мониторинга земљишта, што ће бити релевантно за услова за рад постројења и обављање активности који се утврђују интегрисаном дозволом.

Директива Савета 91/676/ЕЕС од 12. децембра 1991. која се односи на заштиту вода од загађивања проузрокованог нитратима из пољопривредних извора (Council Directive 91/676/EEC of 12 December 1991 concerning the protection of waters against pollution caused by nitrates from agricultural sources).

Предлог закона предвиђа мере заштите земљишта које обухватају забрану односно ограничење обављања активности у циљу спречавања, између осталог, и неадекватног коришћења минералних и органских ђубрива, као и неадекватне примене средстава за заштиту биља и других препарата.

Директива 2004/35/EЗ Европског парламента и Савета од 21. априла 2004. о одговорности за животну средину у погледу спречавања и отклањања штете у животној средини.

Directive 2004/35/EC of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 on environmental liability with regard to the prevention and remedying of environmental damage.

Треба имати у виду да су директиве у појединим областима прилично детаљне и траже доследно преношење у национални правни систем, те је дискреционо поље државе чланице у погледу садржине националног прописа значајно сужено.

Анализа Директива 2004/35/EЦ о одговорности за животну средину у погледу спречавања и отклањања штете у животној средини дата кроз закључак експерата кроз ПЛАЦ. Један део норми из Директиве има оквирни и подстицајни карактер и предмет је даљег преиспитивања и могућих унапређења. Правила о одговорности које успоставља Директива 2004/35/EЦ дата је кроз 12 група, од којих се Група 11 бави управљањем земљиштем.

Предлогом закона о заштити земљишта се регулишу одређене области које уређује Директива 2004/35/EС, пре свега област ремедијације загађеног земљишта.

У циљу спровођења и примене Директиве 2004/35/EС, означене као веома сложене, Предлог закона о заштити земљишта пружа „подлогу” за имплементацију Директиве, као закона о одговорности за штету према животној средини, без потребе за дужим временским интервалом како би се створили услови за примену закона о одговорности за штету према животној средини. Такође, током примене закона о одговорности за штету према животној средини, низ важећих прописа Републике Србије ће бити измењен, и у складу са тим, ступањем на снагу овог закона биће derogиране и одредбе Предлога закона о заштити земљишта које су паралелне са захтевима ове директиве.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Директива 2010/75/ЕУ Европског парламента и Савета од 24. новембра 2010. о индустријским емисијама (Directive 2010/75/EU of the European Parliament and of the Council of 24 November 2010 on industrial emissions)-преведен.

Директива Савета 91/676/ЕЕС од 12. децембра 1991. која се односи на заштиту вода од загађивања проузрокованог нитратима из пољопривредних извора (Council Directive 91/676/EEC of 12 December 1991 concerning the protection of waters against pollution caused by nitrates from agricultural sources)-у процесу превођења.

Директива 2004/35/ЕЗ Европског парламента и Савета од 21. априла 2004. о одговорности за животну средину у погледу спречавања и отклањања штете у животној средини (Directive 2004/35/EC of the European Parliament and of the Council of 21 April 2004 on environmental liability with regard to the prevention and remedying of environmental damage)-стучно редигован.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Да, Предлог закона је преведен на енглески језик.

8. Учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености

Будући да се Предлогом закона о заштити земљишта не врши пренос прописа ЕУ у домаћи правни систем није било потребе за слањем наведеног закона на мишљење Европској комисији.